

чески-тѣ съвѣсти, но напраздно. Бого-
словци-тѣ сж были толкозь заняти съ съби-
раніе-то на прѣданія, и съ изслѣдваніе-то
на прѣспирни-тѣ върху тѣхъ, щото (както и
тѣ сами ся оплакватъ) тѣ не сж намирали
свободно врѣме да изучватъ слово-то Божіе
и дирятъ по-полезны ученія. Но Августинъ
запрѣтѣва да ся обрѣменяватъ челоувѣчески-
тѣ съвѣсти съ прѣданія-та, които той описва
като незадѣлжителны за челоувѣка. — Про-
тестанти-тѣ не сж отхвърлили прѣданія-та
безразсждно, или отъ ненависть кѣмъ вла-
дыцы-тѣ, но отъ уваженіе кѣмъ ученіе-то
за благодать-тѣ и кѣмъ поученія-та на Св.
Писаніе. Христосъ казва: “Напраздно Мя
почитатъ, като учатъ ученія заповѣди чело-
увѣчески” (Мат. 15; 9): “Не осквърнява чело-
увѣка което влѣзва въ уста” (Мат. 15; 11).
Павель казва: “Царство-то Божіе не е я-
деніе и піеніе” (Рим. 14; 17): “Да вы не о-
сжжда никой за яденіе или за піеніе или за
това което ся относи до нѣкой праздникъ,
или до новолуніе, или до сжбботы” (Кол. 2;
16): “Ако сте съ Христа умрѣли колкото
за стихіи-тѣ на свѣтъ-тѣ, то защо, като че
сте живи на свѣтъ-тѣ, държите постановле-
нія — ‘Не похващай, не вкусвай, не пипай’?”
(Кол. 2; 20, 21.) И той нарича и въздържаніе-